

ZPRAVODAJ

WINTRŮV RAKOVNÍK 2016

Divadelní postřihy

„Je nová doba. Zkracování. Podívejte se ven. Zkrátíl jsem hřebcovi ocas. A sobě jsem zkrátíl knírek,“ praví doktor Maryšce po uzdravení jejího zranění. Ledacos podobného mi běží hlavou při pohledu na program letošních wintrovek. Ale zatímco Maryška v reakci na doktorova slova jen okouzleně vydechne: „To je krása!“, já těžko potírám vnitřní vzpouru.

To je krása. Švagrová, všechno to pokrátíme!

JENOM pět představení a, a to je snad ještě horší, JENOM dva dny! Jak to? Ptám se, ale odpověď již předem odmítám jako nedostatečnou. Neexistuje ospravedlnění. A i kdyby existovalo, prostě nechci slyšet žádný důvod, proč mi někdo krátí divadelní svátek, jehož každá minuta je vykoupěna mnohaměsíčním těšením se a je mi tedy velmi drahá. I když, každá...

Co pro vás můžu udělat? Nic, počkat, až mi dojde benzín.

Dobře, dobře. Uznávám. Jsou výjimky. Samozřejmě teď není řeč o bohužel probdělých minutách některých představení. Představení, která se táhnou až do tmy, bezmocně krouží na poli a nakonec zajedou do lesa, kde ulomí zrcátko. Člověk se ošívá v sedadle a lomcuje s ním soucit. Jenže zezdola z hlediště nejde dělat nic. Nic víc, než bezmocně čekat, až to přejde.

Ten Francin je nějaké chabrus na na nervy. Měl by si podle spisku páně Batisty omévat přirození vlažné vodě.

Výživnost takových přehlídkových minut je tak vydatná, že si člo-

věk snažně přeje, aby jich zkonsumoval střídmeji. Tyto lidské pocity se často nevyhýbají ani porotě. Není divu. Divák nezbeda se ještě může, byť mravně ilegálně, nenápadně ze sálu vytrahovat a zážitky tak přistříhnout v ten pravý okamžik. Ale porotce není v tomto sám sobě režisérem, pánem vlastního času. Ten je nucen to teplé pivo vypít až do dna. Není divu, že pak občas při rozboru jednomu povolí nervy...

Posílal jsem mu každý měsíc peníze, aby nepřišel. Aby mi tady nekřičel.

Přehlídky mají taky tu nepříjemnou vlastnost, že se na ně stahují nejrůznější elementy. A mezi nimi je vždycky TEN. Je všude. Nejde se ho zbavit, nelze jej potlačit, vytěsnit, natož přehlédnout. A v žádném případě ho nejde PŘESLECHNOUT. Často je vybaven nějakým přenosným hudebním nástrojem a vyluzuje zvuky. Každá přehlídka takového má. A ne jednoho. Jde o pozici v přírodě, která je zastupitelná a zastupovaná. Už byste si skoro oddechli, že letos bude pokoj, jelikož známá firma nedorazila. A co se nestane! Zastoupí ji firma neznámá a překvapivě ještě průraznější!

Co tady tak řvete, vy huláni? Nemůžete si hrát někde jinde? Pro mě za mě si vylezte třeba na komín.

Taková osobnost kolem sebe neklid shromažďuje a podobně založení jedinci či slabší osobnosti se k ní dříve či později připojí. Tím vzniká vícehlasý sbor, který vyluzuje zvuky společně, nejčastěji a nejraději v nočních hodinách. Z řad těch, kteří nevlastní spisky páně Batisty, se skupině časem nevyhnutelně dostane důrazného do-

poručení, aby se odebrala se svou prашivou zvukovostí třeba na komín, kam se, stejně nevyhnutelně, postupem noci skupina skutečně odebere. Z toho zákonitě kouká nepříjemnost. V lepším případě v podobě zásahu svědomí, v horším případě hasičů.

Nudíte se? Kupte si medvídku mývala!

Připouštím, že se divákovi nezřídka stane, že si komplikovanějších minut přehlídky užije za jeden ročník až až. Občas se neprozřetelně ráno vstane na první představení. Na druhém se nechá kamarádem přesvědčit, aby nechodil na balkón a místo toho si s ním sedl doprostřed šesté řady. Odpoledne vyslechne rozbor rozčilené poroty. Večer vyslechne rozbor, kde je porota věcná a intelektuální, čemuž divák nerozumí, což ho rozčílí. V noci se nedopatřením přimotá k hlučící skupině, vyleze na komín a snídá na policejní stanici. Po pěveckém nočním výkonu nemůže mluvit. Týden.

Vlasy paní sládkové a kašna na náměstí jsou ozdobou tohoto města.

Dobře, uznávám. Na kratší verzi wintrovek se dá najít několik drobných, zanedbatelných a zcela bezvýznamných kladů. To nic nemění na tom, že bychom je raději měli delší. Ať zkrácené či nezkrácené, o wintrovkách platí to, co o vlasech paní sládkové. Snad nás letos ukonejší kvalita. Snad bude zase příští rok více dní. A snad se za rok potká množství i kvalita představení. Tak snad, za rok.

PROGRAM

Pátek 18. března 2016

Tylovo divadlo 10.30–12.10 hodin
Jiří Voskovec

DOBYVATELÉ

DS Jiřího Voskovce Sázava

Rozborový seminář 13.10–14.10 hodin

Tylovo divadlo 19.00–20.30 hodin
René Fallet, Alexandr Gregar

ZELŇAČKA

DS VOJAN Libice nad Cidlinou

Rozborový seminář 21.30–22.30 hodin

Sobota 19. března 2016

Tylovo divadlo 10.00–11.10 hodin
Karel Poláček, Petr Matoušek

BYLO NÁS PĚT

Divadýlko na dlani Mladá Boleslav

Rozborový seminář 12.10–13.10 hodin

Tylovo divadlo 14.00–15.20 hodin
Arnošt Goldflam

DÁMSKÁ ŠATNA

Divadlo Na Víscce Hořovice

Rozborový seminář 16.20–17.20 hodin

Tylovo divadlo 19.00–22.00 hodin
Terry Pratchett

MORT

DS Lázně Toušeň

Rozborový seminář 23.00–24.00 hodin

Tylovo divadlo/foyer 24.00 hodin
VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ

A ZAKONČENÍ PŘEHLÍDKY

SLOŽENÍ POROTY:

Doc. Mgr. Milan Schejbal

umělecký šéf a režisér Divadla
A. Dvořáka Příbram, pedagog DAMU

MgA. Kateřina Fixová

dramaturgyně a herečka Divadla
A. Dvořáka Příbram

PhDr. Milan Strotzer

odborný pracovník databáze
českého amatérského divadla NIPOS
– Artama a redaktor internetového
časopisu Místní kultura

BcA. Petra Jirásková, PgDip.

dramaturgyně DIVADLA (bez záruky)
Praha a herečka DS TYL Rakovník

Wintrovky light

Aprílové počasí letos opět dorazilo o něco dřív, než se na aprílové počasí sluší. Při psaní této glosy je venku příjemných deset stupňů. Sluníčko svítí a při cestě autobusem domů jsem měl dojem, že za oknem je daleko tepleji, než ve skutečnosti bylo. Je to zvláštní období. Země dává chvíli najevo, že se už probouzí a chladná zima končí, aby se v zápětí převálila na bok a dala si „ještě pět minut“. Tohle rozpoložení ale značí, že zima předává štafetu jaru. Všechno sedí jako vždycky. Rok 2016 si sedl na kraj postele, protahuje se a obouvá si bačkory. Ale co to? Wintrovky jsou letos nějaké krátké. Pravděpodobně se toho neurodilo tolik, co by stálo za pozornost, což je škoda, protože několik dní divadelní mánie v Rakovníku můžeme brát i jako symbolické loučení se zimou (nebo chcete-li ukázání jí, kde jsou dveře). Inu, musíme se spokojit s tím, co je. Říkejme tomu například Wintrovky light. Jen doufejme, že Wintrovky light zároveň nenaznačují, že nebude hezky moc dlouho. Že se rok 2016 neprobudí jen na chvíli, aby si došel na záchod a pokračoval ve spánku nejlépe (nebo spíš nejhůře) do konce prosince. Ono vítat zimu listopadovou Popelkou s tím, že ani neodešla, je nemyslitelně horší, než vítat jaro s dietní verzí Wintrovek. A kdyby se tak mělo stát, doufejme, že Popelka bude aspoň pořádně vypasená. Snad se domluví s čarodějnicí. Mohla by totiž zavřít Wintrovky k Jeníčkovi do chlívku a oba pečlivě vykrmit.

Jirka Štraub

